

non tamen ob meritum miseram vicinia fecit.
 iam Maro pulsus erat: set viribus obuius ibat 105
 fretus amicorum clipeo, cum paene nefando
 ense perit. quid dextra furis? quid viscera Romae
 sacrilego mucrone petis? tua bella tacebit
 posteritas ipsumque ducem nisi Mantua dicat.
 non tulit hanc rabiem doctissima turba potentum. 110
 itur ad auctorem rerum, quid Martius horror
 egerit, ostendunt, qui tam miseranda tulisset.
 Caesaris huic placido nutu repetuntur agelli.
 his auctus meritis cum digna rependere vellet,
 invenit carmen, quo munera vincere posset: 115
 praedia dat Caesar, quorum brevis usus habendi,
 obtulit hic laudes, quas saecula nulla silescent.
 pastores cecinit primos: hoc carmine consul
 Pollio laudatur ter se revocantibus annis
 composito. post haec ruris praecepta colendi 120
 quattuor exposuit libris et commoda terrae
 edocuit geminis anno minus omnia lustris.
 inde cothurnato Teucrorum proelia versu
 et Rutulum tonuit. bissena volumina sacro
 formavit donata duci trieteride quarta. 125
 sed loca quae vulgi memoravit tradita fama
 aequoris et terrae statuit percurrere vates,
 certius ut libris oculo dictante notaret.
 pergitur: ut Calabros tetigit, livore nocenti
 Parcarum vehemens laxavit corpora morbus. 130
 hic ubi languores et fata minacia sensit
